

[Hans Jacob Sørensen.]

lige Jylland, at lægge dette Arkiv i Ribe. Jeg vil meget gerne anbefale denne Henstilling, idet jeg fuldt ud kan tiltræde de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bomholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Bomholt: Jeg vil gerne støtte det af det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen fremsatte Ønske om en Bevilling til St. Kathrine Kirke i Ribe. Kirken har været lukket siden 1918, og Arbejdet er skredet meget langsomt frem, saa langsomt, at nu afdøde Redaktør Sundbo hyppigt paatalte den store Langsomhed, hvormed Bevillingerne blev ydet, alt for store Dele af disse Pengemidler er sivet bort i Arkitekt honorarer. Nu foreligger der altsaa Ønske fra Menighedsraadet om at faa Kirkebygningen endeligt opført og faa Kirken forsynet med Inventar, og Menighedsraadet tilbyder Halvdelen af Beløbet. Hvis Arbejdet kan paabegyndes straks, vil Kirken maaske kunne staa færdig til at tages i Brug i Juli 1931, og der er heller ingen Tvivl om, at Arbejdet i nogen Grad vil kunne mindske Arbejdsløsheden i Ribe. Jeg vil derfor anbefale det indsendte Andragende.

Hans Jørgen Hansen: Naar jeg har bedt om Ordet i Dag, er det blot for at fremsætte en Henvendelse til den højtærede Undervisningsminister.

Blandt de Skoleformer, vi har her i Landet, er jo Landsbyskolen den, der er mest stifmoderligt behandlet. Medens Købstadskolen i de sidste 30 Aar er undergaaet en mægtig Forandring fra en daarlig Skole til at blive en af Verdens bedste, staar den danske Landsbyskole paa omtrent samme Stade som for 100 Aar siden. Det gælder i hvert Fald alt, hvad der angaar Undervisningstiden og Undervisningsfagene.

Hvis man nu vil spørge, hvad Grunden er til, at Landsbyskolen staar saa langt tilbage, vil man maaske straks nævne, at det skyldes manglende Interesse for Undervisningen paa Landet. Men der er ogsaa en anden Grund. I de senere Aar er der i Stationsbyerne vokset den ene Mellem- og Realskole op ved Siden af den anden, og med de nuværende Trafikmidler er det overordentlig let for de velstillede Folk paa Landet at faa deres Børn sendt ind til de bedre Skoler. Derved svækkes Interessen for Landsbyskolen, og den er derfor nu ved

at gaa over til at være, hvad Købstadskolen var tidligere, en Skole for de fattigste i Samfundet.

I de senere Aar, og særlig nu, da det ser ud til, at Tiderne vender sig, at der bliver daarlige Tider, er det, som Interessen for Skolevæsenet vaagner igen. Det er nemlig altid saadan, at naar Tiderne bliver daarlige, tænker man paa at give sine Børn den bedst mulige Uddannelse, for at de lettere kan vinde frem i Livet, og det er det, der sker nu. Fra mange forskellige Sider fra de praktiske Erhverv byder man Skolen nye Øpgaver. Man ser i Bladene, hvordan Automobilklubberne ønsker indført Færdselslære, Afholdsfolkene Alkohol-lære, og Børnene selv kræver med megen Styrke Naturfag indført. De gør det i Praksis, ved at de Dag efter Dag, fra det tidlige Foraar til det sene Efteraar, møder i Skolen med Planter, som de gerne vil have Læreren til at fortælle dem noget om. De allerfleste Lærere synes jo, at netop Naturfag maa være det mest naturlige for Landsbyskolen, og derfor taler de med Børnene om det. Men i den almindelige Landsbyskole, som den findes overalt her paa Øerne og i Østjylland, faar Børnene kun 18 Timers ugentlig Undervisning, og af disse 18 Timer er ikke en eneste afsat til Naturfagene. Dersom Læreren saa synes, at Børnene bør vide Besked om noget af dette, har han kun en eneste Maade, hvorpaa det kan ske, og det er at tage Timerne fra de andre Fag, og de eneste Fag, der kan tages Timer fra, er Dansk og Regning; men gør han det, bliver disse Fag forsømt, og saa faar man de sædvanlige Klager fra Handel og Haandværk. Naar de tekniske Skoler og Handelsskolerne slutter af om Foraaret, ser man altid i Bladene Beretning om, hvor langt Eleverne er naaet, men samtidig kommer der en dyb Beklagelse af, at hvad Folkeskolen har lært Børnene, er saa uendelig lidt i netop disse Skolens Hovedfag. Vi maa derfor, hvis vi ønsker Naturfag, og hvis vi ønsker vore Børn godt undervist, udvide Undervisningstiden. Man kan ikke vedblivende stille Fordringer til Skolen om at indføre dette eller hint nye Fag uden samtidig at anvise dem Tid til at undervise i disse Fag, det vil sige forøge Skoletiden.

Ved Revision af Undervisningsplanerne paa Landet, som man har travlt med i denne Tid, har man derfor mange, mange Steder søgt at skabe en bedre Ordning ved at lave de 2-, 4-, 6-klassede Skoler om til 3- og 5-klassede Skoler. Det kan saa overordentlig